

دینه کی دین

فهوزی بیلگه

خویشکا من ب ترس به زیا هوند. روویج وئ زهر، سوراهی تی ده نه مابوو. زمان لالووته دگه ریبا، قدوومی خوه دابوو دهست. دیا من مینا کولیان، د بهر وئ ده پهنگری. سهوالین وئ بوون جه رجوورا که له شی، ل سهر ههف ددۆمن.

خویدان ل خویشکا من جه مدی، زقیری، تایه کا سار، ژ بهدنا وئ کهلدۆمان وه که مژا سببی بلند دبوو. وه که چوکه که، د ناقا ناقا

بهرفی ده درجفی. ب تاسا چنگو، مشت ئاٹ فه خوار. سوژ زقیری. قدوومی ل بهر خوه ددا. هیدی هیدی خوه بهرا سهر یانی ده. زمان گه ریبا گوٹ: "ئه ز د تاریج ده چو بووم ههوشی ژ بوئا بیدرۆکهک ئاٹ بینم ژ کانبی. پیره بوکه کئی خوه پهی من دا. ل همبه من سه کنی بوو. گوپالهک د دهستی وئ ده بوو."

پرس بوو جهنگا لیقان، خویشکا من دۆر گرت و گوٹ: "پیره بوکهک ب فستانه کی سپی، وه که بی په ریبان، پۆری وئ دریز، دو گولی، وه که دو مارتین رهش و زهر خوه ل ههقدو گه راندبوون. چاٹ ب کل، تاجا وئ مینا یا شاهمارانان د سهری ده دچرووساند. هین زار و زمان نه وهستیابوو. تیقه تیقا من ئه ز دام دهست. دو ئاور زقیرین ل سهر روویج من خه بهر فه دان. ژ سووندخوارنی تیر نه بوون، بوو شهقه شهقا سیلان. سیله دره قسین، ل سهر روویجی بچووک، کهن زقیری بوو شهبنه، هیستر باریان، وه که تافه که بهاری. ترسی جه گوهره راند، که ته دله کی نه ه سالی، بوو ئه قین، دل کهت وینه یان، وینه ددۆمیان، د ههر ژیاننی ده دیسا دکه ملین.

سهدهم چیکرنا وینه کی په ربه که یا، ل سهر دیواری قه سرئ بوو. د تاریج ده خویشکا من پر ترسیابوو. غهیدین من دریز دۆماندن. سال دادقورتانندن.

ل هوند ل بهر پاچه بی مینا په پووکان روونشتبووم. فکر و ریمانان قورزیین مه ژبیین من، هیدی هیدی دکه رساند. یهک جارنا ژی تالان دکر.

د خه ونه کا دریز و ب کابووس ده جارنا وهندا، جارنان ژی شیار دبووم. کابووسی مینا ماره کی زیا ئه ز دادقورتاندم، ههوار و گازیا من نه دچوو که سه کی، بهلکی ژی دچوو. من دخهوست ژ ناقا دهقی مار دهرکهقم، بهشم، برهقم و ب دوور کهقم. مار ئه ز دهه زماندم، هیدی هیدی دهلیام، بچووک دبووم. من خوه ل خوه دگه راند و من خوه قه بوول نه دکر. د ناقا من ده باهوژ دته قیان، ل درهقیی من د ناقا گریزه کی ده دمه خیا، شل و پل دبوو.

ب دهنگی دیا خوه، چهنگ بووم سهر خوه. دیا من گوت: "لاوی من هه ره د ناقا نغسینین خوه ده برازه". رابووم، چووم ناقا جیان، خهوا من نهدهات، رابووم، بهر ب نهینکی فه چووم، ل بهر سهکنیم، من ل خوه نهپیری. ژ خوتدانه کا مهزه لوقی بهدهنا من شل بووبوو، پورین من گژو مژو، مینا چیلکیکن نووزایی. شهیتین هه نهکی خوه ب من دکر، ئان خوه دایان گپ ژ من گرتبوون. ب دهنگی ئازانا دیکین سبههتی، ب سهر هشی خوه ده هاتم. نگین من تهقریبوون، نهز هلنه دگرتم. ب دزی مینا تازیسهکی نگ بهنه، ل سهر نهینوکان مهشیام و چووم، ئودهیا کو من وینه لی چیدکر. باقی من، دهما کو من وینه چی دکر دغهیدی: "لاوی من تو خوه ب تشتی بهلا سه به بدخاپینی. ئەف ئی ب کیری ته نهیین ل دهرسین خوه یین دن بخه بهته. من ب دزی دهریی ئودهیی شهکر. ناموورین خوه ژ قول ملان دهرخستن. دانین بهر خوه. من دهست ب سازکرنا خهون و خه یالین کو نهز ب شهف ژ رابووم کر. هه تا ته فزیم ب وینه ره له بکیم. من من وینه دانی دووری خوه و کوور کوور لی ته ماشه کر. د وینه یی ده ترس، ئیش و خوف ل هه فهدو دخستن. د ناقا رهنگین رهش و سوور ده، پیره به بۆکان، پهری و ماران دیلان گرتبوون. پشتی چه ند روتشین دن، من وینه یی خوه فهشارت. قهسرا باقی من، د ناقا خانیین دهر دوری ده، یی ب ناخی هاتبوون ئافاکر، گه لهک مهزن خویا دکر. دهرقه یی وی سپی، ژ سی هیوان و دهه ئودهیان پیک هاتبوو. ئوده و هیوان ب ناموورینگرانهها ب خالیین عه جهم هاتبوو راختن. د کولینا دیا من ده قهدهری سه د قات نغسینین تهف ده ب نهفش و ته نته نه هاتبوون خه ملاندن. روویین وان گش رهنگ ب رهنگ، ب قوماشی قاچاگی مینا کهسهکه سووری دبرقاندن. دو هوشی وی، ل سهر عهردییک گه لهکی مهزن جور به جور دارین فیکیی شین دکر. دئ و باقی مه، ئەم زیده بهرا دهرقه نه ددان. ل گوری وان، زاروکیکن کولانی قریژی بوون. یهک جارنا مه فیرار بکرا ژ ب پرانی مه ل ههوشی دله یست. ئەم وهکه بهرخین د کوزان ده بوون. ته نی ژ بونا چووینا دبستانن یان ژ بونا سهر دانا مه رقه کی دهستوورا دهرکه تنن دهاته دایین. وی سبههتی، ل باغچه یی د بن سیا دارا گووزی ده روونشتبووم. وینه یی من ئی فهشارتی هاته بیرا من. خوف و کیف د دلی من ده سارگه رمی بوو. ههستین من، من بهر ب ئوده یی فه، ئودهیا کو نهز وینه یان لی ساز دکم قادهکه مانیه تیکی دکشکشاندم. دهریی ئودئ گوت، "تک" و شه بوو. که تم هوند، من وینه دانی بهر باجی و کوور لی ته ماشه کر. ههردو مارین تابلویی یین رهش ته قلفیان، ژ وینه دهرکه تن و خوه ژ شکافه ئاقتین دهستین من و من

بهر ب خوه ده کشاندن. من ل بهر خوه ددا، لی هیتزا من تیری نه دکر. دهستی من، دوو ره پیین من داقورتاندن، گازی من نه دچوو کهسی، ژ ههر دهری جانن من خوین دپزقی. سووراهیا رهنگی وینه یی زیده تر دکر. خوین دهرکی، جانن من دجهمدی. قهوومی من هیدی من ژی داقورتاندن. روح من ل بهر خوه ددا، چاقتین ماران پهکیا بوون دهر. رهنگ دگوهه رین، شین دبوون، زهر دبوون، ههر کو نهز دخوارم سووراهیا چاقتین وان زیده تر دبوون. داویین خوه ئاقتین دل و کهزه یا من. شین و زهر ئیدی خویا نه دکر. ب که تن من یی عهردی ره، وینه ژی گوت: "گوم" که ته خواری. ب که تن وینه ره ب سهر هشی خوه ده هاتم. من ئیدی نه ما ویریبوو راهستا وینه، وینه د جه ده هشت. گوریه گوریا دلی من، مینا ئاشه کی ئاقتی دهنگ دهردخت. دهستین من، ل سهر دلی من ل ئودئ پیکولی دکر، دیسا من ل وینه دهنپیری. ههر چقاسی ژ وینه ترسیابم ژی چاقتین من ژی نه دقه تیان. ژیا نا من، مینا یا دهر ویشه کی سه رخیش و گونه هکار. هه سره تین من، ب وینه یان خه ملی، یه کجاران دفیرام، من وینه یین خوه د رووی خوه ده بار دکر. جارنا دکم، دیسا بلند دبووم. من دهستین خوه درپژ عه وران دکر و من عه ورین رهش ژ بهر رۆژی ددان ئالی. تیرپژین رۆژی تینه کا دین، جو سه که مه زن ددان من، چا ف دغه ورین، دل دله رزی، دفیرام، بلند دبووم، د ناقا بابیسوکه کی ده دهنکه که ته گو هیتن من، گوت: ل ژیر نه نه پیره، نهز دخوازم تیرپژه که خوه بدم ته!...

من راهشت تیرپژی و دیسا شه گه رپام، من خوه ل بهر وینه یی خوه دیت. ب تیرپژا دهستی من، وینه هین رۆنی، هین خوه شک خویا دکر. ژ بونا نهز وینه هین باش ببینم، من نیزیکاھی لی کر. وینه دیسا خوه ئاقتیت من، ب تومهری نهز کشاندم هوندی خوه. مینا پورتره به کی د وینه ده سار بووم.

ب تکینیا دهریی ئوده یی ره، باقی من که ته هوند. گازی من کر، ل من گه رپا. ها! دینو، تول کویی ئیرۆ چه ند رۆژ! دیسا تو نه خویایی. بیمراد تول کویی! خوه دئ نه هشتو! وینه بالا وی کشاند د بهر وینه ده هیدیکا مه شیا مه شیا زق چاقتی خوه کوتان وینه لی نیری و گوت: "لاو! هه لا ل دینو بنیره، وینه یی خوه چقاس خوه شک چیکریه، عه ینی تو یی بیترتی قه ی دینو به. لو دینو تول کوده ری یی؟ دینو.... و"

ئهف کورته چیرۆکه ژ پهرتووکا (ژدلارا) رووپه لیتن ۱۹-۲۲ هاتیه وهگرتن، کو چاپا وی یا یه کهم ل ساللا ۲۰۰۲ ل ئی سنه نۆلی چاپ و به لاقبوویه.

«رامان»